

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/485/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214219828
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2214219828.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobcu: W. S., nar. X. Q. XXXX, bytom B. F. XXX, proti žalovanému: Y. S., nar. X. Q. XXXX, bytom F. rad XX, B., zastúpenému advokátkou: JUDr. Marcela Kucháriková, Šamorín, Hlavná 25, o zrušenie vyživovacej povinnosti, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda z 25. marca 2015 č. k. 16C/108/2014-122, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súd prvého stupňa m e n í tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil žalobcovi zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 274,68 eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia k rukám JUDr. Marcely Kuchárikovej, advokátky. Dôvodil, že žalovaný žiadal nárokom o priznanie trov konania, zodpovedajúci návrh podal až po vyhlásení rozsudku vo veci samej 27. februára 2015. K vyčísleniu trov konania prišlo do 3 dní od vyhlásenia rozsudku dňa 2. marca 2015. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p., § 151 ods. 1 (zákon č. 99/1963 Z. z. Občiansky súdny poriadok v znení zmien a noviel). Súd prvého stupňa bol toho názoru, že nie je možné uplatňovať reštriktívny výklad ustanovenia § 151 ods. 1 O.s.p. na ťarchu účastníka konania, keďže tento nie je obmedzený do kedy môže podať návrh na náhradu trov konania. Žalovaný si uplatnil trovy konania hneď po vyhlásení rozhodnutia vo veci samej a vyčísli ich už nasledujúci pracovný deň. Takémuto záveru neodporuje ani ustanovenie § 154 ods. 1, § 155 ods. 1 a § 166 O.s.p.. Súd prvého stupňa nezistil žiadny rozpor v tom, prečo by nemal o podanom návrhu na náhradu trov konania rozhodnúť. V prejednávanej veci mal žalobca len čiastočný úspech, bol oslobodený spod platenia vyživovacej povinnosti od 1. mája do 31. júla 2014 (vo zvyšnej časti žaloba o zrušenie jeho vyživovacej povinnosti bola zamietnutá). Pomer úspechu žalobcu a žalovaného vyčísli ako 3 : 57 (teda žalobca je úspešný za 3 mesiace z 5x12m), teda 5 : 95%. Pri zohľadnení pomeru úspechu a neúspechu tak žalobca má nahradiť žalovanému (95 -5) 90% trov konania. Z doručeného vyčíslenia trov konania, v ktorom si uplatnil žalovaný trovy konania v sume 274,68 eur (podľa prvostupňového súdu si mohol uplatniť trovy konania až v sume 474,48 eur) a po zohľadnení miery úspechu vo veci, prvostupňový súd priznal žalovanému náhradu účelne vynaložených trov konania v sume 274,68 eur.

Voči uzneseniu súdu prvého stupňa podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. V odvolaní namietal použitie ustanovenia § 151 ods. 1 O.s.p. prvostupňovým súdom ako nesprávne. Namietal, že ak by si aj súd vyčlenil rozhodnutie o trovách na samostatné uznesenie, môže tak urobiť až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný aj jeho advokátka boli obaja prítomní na oboch pojednávaniach a teda im nič nebránilo uplatniť si návrhom náhradu trov konania ešte pred vyhlásením rozsudku, v tomto svojom práve neboli nikým obmedzovaní, pričom advokátka žalovaného musela vedieť, že sa náhrada trov konania návrhom žiada do vyhlásenia rozsudku. Skutočnosť, že prvostupňový súd sa v rozsudku vôbec nevyjadril k otázke trov konania, ako ani k rozhodnutiu o nich v neskoršom uznesení, považuje žalobca takýto postup za nezákonný. Poukazuje aj na časť rozsudku súdu prvého stupňa, kde uvádza, že o trovách konania nerozhodol, pretože absentoval návrh zo strany

účastníkov na rozhodnutie o nich. Svoje tvrdenie opiera aj o § 156 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého je súd viazaný svojim rozsudkom len čo ho vyhlási, súd prvého stupňa vyhlásil rozsudok dňa 27. februára 2015 bol ním viazaný a teda nemohol rozhodnúť o trovách konania tak ako rozhodol, aj keď bol návrh na ich náhradu podaný hneď po vyhlásení rozsudku. Ak by prvostupňový súd aj mal v úmysle rozhodnúť o trovách konania neskôr, analogicky by mal postupovať podľa § 151 ods. 3 O.s.p.. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie prvostupňového súdu ako nezákonné zrušil.

Žalovaný sa vyjadril k odvolaniu žalobcu, stotožnil sa s odôvodnením prvostupňového súdu. Poukázal na § 151 ods. 1 O.s.p., kedy súd o povinnosti nahradiť trovy konania rozhodne spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, pričom použitie formulácie „spravidla“ znamená, že účastník konania si môže uplatniť náhradu trov konania aj po vyhlásení rozhodnutia vo veci samej. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a zaviazal žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 72,95 eur.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou, účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 202 ods. 2 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné zmeniť (§ 220 O.s.p.).

Odvolací súd vo veci samej rozhodol rozsudkom zo dňa 14. júna 2016, ktorým rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti zmenil tak, že vyživovaciu povinnosť voči žalovanému zrušil s účinnosťou od 1. septembra 2015 naďalej a vo zvyšku žalobu zamietol.

Z uvedeného tak vyplýva, že žalobca bol so svojou žalobou úspešný čiastočne, keďže jeho vyživovacia povinnosť voči žalovanému bola v zmysle rozsudku súdu prvého stupňa výrokom I. nenapadnutým odvolaním žiadneho z účastníkov konania zrušená od 1. mája do 31. júla 2014 a následne odvolací súd zrušil vyživovaciu povinnosť s účinnosťou od 1. septembra 2015 naďalej. Žalovaný bol úspešný vo zvyšnej časti, teda v nezrušení vyživovacej povinnosti žalobcu voči nemu v období od 1. septembra 2013 do 30. apríla 2014 a od 1. augusta 2014 do 30. augusta 2015.

Podľa § 224 ods. 1 a 2 O.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie (1). Ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o trovách konania na súde prvého stupňa (2).

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach a preto bol povinný rozhodnúť o trovách celého konania, ktoré vznikli na oboch stupňoch.

Vo všeobecnosti platí, že ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania rozdelí pomerne. Pomer rozdelenia trov konania má zodpovedať pomeru úspechu účastníka vo veci samej zníženého o pomernú časť jeho neúspechu. V danej veci možno konštatovať, že žalobca bol úspešný v časti zrušenia jeho vyživovacej povinnosti za obdobie ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu za 12 mesiacov a následne, kde je potrebné vychádzať z trojročného plnenia (3 x 12 mesiacov) a žalovaný bol úspešný v časti nezrušenia vyživovacej povinnosti za 21 mesiacov. Vzhľadom k tomu, že pomer úspechu a neúspechu účastníkov v danej veci nie je presne vyjadriteľný, rozhodol odvolací súd tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, pričom nie je rozhodujúce, či je výška vynaložených trov u jednotlivých účastníkov približne rovnaká alebo či je diametrálne odlišná, keď i v danej veci bol len žalovaný zastúpený advokátkou a teda len u neho vznikli trovy právneho zastúpenia.

Odvolací súd vzhľadom na zmenu napadnutého uznesenia sa bližšie výroku ani dôvodom súdu prvého stupňa a k námietkam odvolateľa z jeho odvolania nevyjadruje, tieto sa stali irelevantnými.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.